

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی آموزش گروهی واقعیت درمانی به والدین بر کاهش تعارضات والد-نوجوان و استرس والدگری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زهرا محمدزاده دهباردار - کارشناس علوم تربیتی

مریم چنارانی - کارشناس علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش بررسی تاثیر آموزش گروهی واقعیت درمانی بر کاهش تعارضات والد-نوجوان و استرس والدگری بود. بدین منظور از بین دانش آموزان دختر دبیرستانی شهر نورآباد ممسنی، تعداد ۴۰ نفر از نوجوانانی که بیشترین تعارضات را در روابط با والدینشان در پاسخگویی به "پرسشنامه فراوانی و شدت تعارضات والد-نوجوان"، گزارش کردند، به عنوان آزمودنی انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش (۲۰ نفر) و کنترل (۲۰ نفر)، قرار داده شدند که با در نظر گرفتن شرایط ورود به مطالعه و خروج از مطالعه تعداد آزمودنیهای هر گروه به ۱۳ نفر تقلیل داده شد. سپس مادران، پرسشنامه شاخص استرس برای والدین نوجوانان (SIPA) را تکمیل کردند و نمرات به عنوان نمره پیش آزمون در نظر گرفته شد. مادران گروه آزمایش تحت مداخله آموزشی گروهی واقعیت درمانی به صورت ۸ جلسه یک ساعته، قرار گرفتند. این در حالی بود که مادران گروه کنترل، هیچ مداخله ای دریافت نکردند. در پایان مداخله، از هر دو گروه پساآزمون به عمل آمد. در نهایت داده های به دست آمده با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس یک طرفه (ANCOVA)، مورد ارزیابی آماری قرار گرفت. نتایج نشان داد که آموزش گروهی واقعیت درمانی بر کاهش فراوانی و شدت تعارضات والد-نوجوان و همچنین کاهش استرس والدگری، اثربخش بوده است. با توجه به یافته های به دست آمده پیشنهاد میگردد آموزش هایی ویژه هم بر روی والدین و هم بر روی نوجوانان در جهت کاهش تعارضات والد-نوجوان و همچنین کاهش استرس والدگری انجام گیرد.

کلمات کلیدی:

واقعیت درمانی، نظریه انتخاب، تعارض والد-نوجوان، استرس والدگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293664>

